

[Bomholt.]

Taknemmelighed for det Svar, der er givet. De Spørgsmaal, der har været til Debat i den senere Tid, har været drøftet i skoleinteresserede Kredse i Provinsen i mere end et Aar. Jeg forstaaer, at de ogsaa nu er brændende i Hovedstaden, og jeg ser af Bladene, at Skolemyndighederne i Hovedstaden straks vil skride til lokale Reforme.

Maaske det maa være mig tilladt at at gøre opmærksom paa, at der er en Verden uden for Verona. Den københavnske Mellem-skole er ikke den danske Mellem-skole, selv om den udgør en betydningsfuld Del af den. Hvis der skal være Mening i en Mellemskolereform, maa den omfatte hele Landet; den kan ikke have sit Udgangspunkt i en enkelt temperamentsfuld Skoleleders impulsive Beslutninger, men maa forberedes under Hensyntagen til flere Sider.

København har som bekendt sin egen Skoleordning, men det skulde nødtigt medføre, at København isolerer sig i sine egne Ordninger. Der skulde gerne være det bedst mulige Samarbejde mellem Hovedstaden og vore Købstæders Skolevæsen. Man vil fra alle Sider være bedst tjent dermed, og jeg skulde tro, at der ogsaa er Vilje dertil.

København har siden 1920 haft sit Skoleaar til at gaa fra Sommerferie til Sommerferie. Nu forstaaer jeg, der er Planer fremme om at lade Skoleaaret begynde den 1. April som i det øvrige Land. Det er en Ordning, der af mange Grunde er hensigtsmæssig, saaledes som Hr. Thorkild Jensen jo i øvrigt for længst har paavist det i sin Bog „Skolen og Hjemmet“. Det er hensigtsmæssigt, at Børnene forlader Skolen paa den Tid, da Lærepladser normalt tiltrædes. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at denne Ordning, et Skoleaar fra 1. April, ogsaa gennemføres ved de højere Skoler. Det er ganske urimeligt at anbringe Aarsprøver og Eksamenslæsning i den solvarme Juni Maaned forud for Ferien. Den første Sommertid bør undnytted til Friluftsliv, og de unges følsomme Sanser bør ikke i den Tid udsættes for Eksamenspres. Vi er Ministeren taknemmelige for den Udvidelse, som Sommerferien fik. I Esbjerg realiserede vi pr. omgaaende det givne Tilbud, men i naturlig Konsekvens af denne Bestræbelse bør Sommertiden frigøres for Eksamensfeber og forceret Læsning.

Jeg hører til dem, der ikke sætter det nuværende Eksamensvæsen højt. Naar det ses efter i Sømmene, indeholder det mange Brist, det er ikke Retfærdighedens Gudinde,

der er Moder til Systemet, og det er ikke Psykologer, der har ført det ud i Livet.

Først nogle Ord om Eksamensmellem-skolen. Vi har i Virkeligheden to Mellem-skoletyper her i Landet, een Mellemskole for Aldersgrupperne 11—15 og een for Aldersgrupperne 12—16. Det virker i det lange Løb meget uheldigt, fordi de Krav, der stilles til 16 Aars Mellemskolen, uvilkaarligt presses igennem over for 15 Aars Mellemskolen. Faginspektionen, der er bostidende i København, hvor der er 16 Aars Mellemskole, er medvirkende til, at Kravene til 15 Aars Mellemskolen, som vi har den f. Eks. i Esbjerg, spændes alt for højt. Jeg vil vove den paradoksale Paastand, at den københavnske Mellemskole laver nok saa store Ulykker ude i Provinsen i Kraft af indirekte Virkninger som her i København.

Vi i Provinsen vil nødig opgive vor 15 Aars Mellemskole, idet den dannet en organisk Pendant til den praktiske Mellem-skole, der jo ogsaa skal være til 15 Aars Alderen. Hvis det skal lykkes at føre flere velbegavede Børn over i den praktiske Mellemskoleafdeling, hvor de som Følge af Evner og Anlæg har bedst af at være, saa maa vi skabe en lige saa stor Prestige om denne Afdeling som om Eksamensmellemskolen, og her er jeg fuldt ud enig med Ministeren, naar han udtalte, at vi i Fremtiden bør bestræbe os for at føre mange Elever fra Eksamensmellemskolen over i den praktiske Mellemskoleafdeling, idet det ikke bør være Eksamensresultatet, der dør stiles efter, men Børnenes Evner og Anlæg.

Dernæst er der Grund til at tro, at den 16 Aars Mellemskole, hvis ikke den forsynes med betydelige Legater, vil bevirke, at Børnene fra Arbejderhjemmene ikke kommer med eller falder fra i Utide som Følge af Hjemmenes økonomiske Stilling. Jeg ved ikke, hvorledes Aarsagsforholdet er her i København, men i hvert Fald er der her i Mellemskolen et Frafald paa fra en Trediedel til Halvdelen af samtlige Elever i Utide. Vi vil nødig opgive den Mellemskoleform, som nu er indarbejdet hos os, vi vil gerne føre den videre, ogsaa bestræbe os for at faa Forældrene til at forstaa, at den praktiske Mellemskoleafdeling kan være en fuldt tilfredsstillende Afdeling, vi vil gerne føre dem bort fra falske Prestigehensyn. Men paa den anden Side er det nu endt i et Eksamenstempo, der ikke kan fortsættes, der maa ske et eller andet. I Henhold til Mellemskolelovens § 5 skal der være 14—15 forskellige Fag i Mellemskolen. I de For-